

Samen kerken!

SAMEN VOORWAARTS

De maatschappij waarin we allemaal leven verandert; dat is eigenlijk geen nieuws, maar toch ook wel weer. Door de hoge stand van techniek gaan de ontwikkelingen zo snel, dat zelfs de jongeren onder ons het bijna niet meer kunnen bijbenen. Gevolg van alle moderne communicatiemiddelen is dat we heel veel bezig zijn met nieuwsgaring; nieuws van onze kennissen, vrienden, economisch nieuws, algemeen nieuws, belangrijk en onbelangrijk nieuws. Al die informatie nemen we tot ons en onze hersenen moeten dat verwerken en opslaan. Hoeveel informatie kunnen we eigenlijk opnemen en hoe groot wordt onze afhankelijkheid van onze hang naar nieuwe informatie door alle technische mogelijkheden die ons “ten dienste staan”. Je kunt je afvragen of alle technische hulpmiddelen op gebied van informatie ons wel echt ten dienste staan of dat deze hulpmiddelen ons juist afhouden van werkelijke informatie die overal om ons heen is ; informatie van onze directe omgeving; informatie die je kunt zien als je werkelijk om je heen kijkt en informatie die tot ons komt door direct contact met mensen die misschien wel eenzaam zijn of op de een of andere manier ongelukkig zijn.

De regering heeft ons voorgeschoteld dat we een participatiemaatschappij gaan krijgen; ze vertellen ons er niet bij hoe die er dan toch zou moeten uitzien. Ik zou het graag willen vertalen naar een maatschappij waarin we samen voorwaarts gaan. Wil dat zeggen dat we op nog grotere schaal technieken ontwikkelen waarin de maatschappij voorwaarts gaat, maar waarin wij geen tijd meer hebben om als mensen samen voorwaarts te gaan? Als je als mensen samen voorwaarts wil gaan dan moet je in de eerste plaats echt naar elkaar omzien, elkaar bezoeken, elkaar helpen, elkaar bemoedigen en echt naar elkaar luisteren. In de Social Media (wat een rare woorden eigenlijk, want de wereld wordt echt niet socialer door facebook en alle andere mediahulpmiddelen) wordt veel nieuws verspreid die we tot ons nemen en we delen die wetenswaardigheden wat af onderling. Zou dit nu het nieuwe participeren zijn? Ik betwijfel soms of al die informatie helpt onze doelen te halen en ons nader tot elkaar te laten komen. Hebben we hierdoor een echte ontmoeting met elkaar?

De Raad van Kerken Nederland heeft onlangs een mooie uitdrukking gelanceerd: participatiemaatschappij volgens de regering komt neer op zelfredzaamheid, maar de Raad van Kerken wil dit liever vertalen in “samenredzaamheid”. Dat is precies wat ik met mijn betoog wil zeggen. Samen zullen we het moeten doen, want veel goeds van onze mooie zorgmaatschappij gaat verloren en als we niet zelf verloren willen gaan of anderen verliezen in alle veranderingen dan zullen we echt moeten omzien naar elkaar en dat houdt in dat we meer tijd voor anderen moeten inruimen en dus minder tijd voor onze vaak zo “onmisbare” technische informatiebronnen. De kerken kunnen en willen hierin samen met maatschappelijke organisaties een belangrijke rol spelen; niet als één gezamenlijke kerk, maar wel als eigen kerken samen, ieder in haar eigen opzet, maar met het gezamenlijke doel: omzien naar elkaar. Dat kan als je samen voorwaarts gaat. Dan loop je niet alleen tegen alle veranderingen aan, maar ga je kijken hoe we samen als mensen met alle veranderingen omgaan. Dit kan door samen voorwaarts te gaan.

Rob Hoogerhuis

Voorzitter Raad van Kerken Borne, Hertme en Zenderen

Komende activiteiten van de Raad van Kerken:

31 augustus: Melbuul'n oogstdankviering in het Atrium van het Dijkhuis